

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412218148
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Rihák
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412218148.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Karolom Rihákom v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: D. R., A. XXXX/XX, A., t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou C. C., zamestnankyňou Y. súdu A. IV, o zaplatenie 331,94 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 120,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 28.04.2010 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 19,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 117,01 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. Všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.11.2012 domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 331,94 eura a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy z titulu nedodržania odporkyňou konkrétnych povinností, ktoré jej vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. dodatku k Zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta vypojená z prevádzky a došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty.

Pohľadávku v uplatnenej výške nadobudol navrhovateľ voči odporkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2011 medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom, spoločnosťou BL Telecom debt, s.r.o., ako postupníkom.

Súd v rámci prípravy pojednávania doručoval odporkyni návrh na začatie konania na jej vyjadrenie, ako aj predvolanie na termín pojednávania 22.10.2013, tieto zásielky si odporkyňa neprevzala z pošty v odbernej lehote. Následne doručované písomnosti adresované odporkyni sa súdu vrátili z označením adresát neznámy. Z uvedeného dôvodu súd vykonal relevantné lustrácie za účelom zistenia pobytu odporkyne, avšak bez pozitívnych zistení, kde by sa odporkyňa mohla zdržiavať. Z uvedeného dôvodu, jej súd v zmysle § 29 odsek 2 O.s.p. ustanovil opatrovníčku uznesením č. k. 8C/135/2013-49 z 26. februára 2014.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na 08. september 2014, na ktoré účastníkov riadne predvolal, za navrhovateľa sa pojednávania zúčastnil advokátsky koncipient, ustanovená opatrovníčka odporkyne sa nedostavila.

Odporkyňa ani jej opatrovníčka sa k prejednávanej veci vôbec nevyjadrili.

Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti odporkyne.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín v spise, návrhom na vydanie platobného rozkazu, zmluvou o pripojení H. z 4. júna XXXX, dodatok k zmluve o pripojení H. z 4. júna XXXX, zmluvou o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a navrhovateľom, faktúrou na sumu 331,94 eura, ktorá bola odporkyni vystavená so splatnosťou 27.04.2010, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky,,).

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa vznikol na základe zmluvy o pripojení, dodatku k tejto zmluve, pričom súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky. Na základe zmluvy vznikli jej účastníkom práva a povinnosti. Odporkyňa sa zaviazala, že bude riadne odoberať službu, ktorú jej poskytoval, resp. mal poskytovať právny predchodca navrhovateľa. Za riadne odoberanie služby bolo zmluvnými stranami dohodnuté minimálne mesačné dobitie vo výške 16,- eur. Podpisom uvedenej zmluvy a jej dodatku vznikol odporkyni záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa počas 24 mesiacov odo dňa nasledujúceho po dni nadobudnutia účinnosti dodatku k zmluve. Odporkyňa sa zaviazala uvedeným dodatkom, že počas viazanosti zmluvného vzťahu, nepožiadá o vypojenie SIM karty, nedopustí sa takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by právnemu predchodcovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení H. odstúpením od nej alebo jej vypovedaním. Predmetom dodatku bol aj záväzok právneho predchodcu zabezpečiť odporkyni predaj mobilného telefónu značky N. XXXX zľavneného z predajnej ceny v čase podpisu zmluvy vo výške 129,- eur za cenu 9,- eur.

Pre prípad porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 Dodatku ku zmluve, alebo v čl. 3 bod 3.6, čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej by došlo k vypojeniu SIM karty zo strany podniku, sa zmluvné strany dohodli, že odporkyňa je povinná uhradiť právnemu predchodcovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura.

V dôsledku nedodržania zmluvných podmienok zo strany odporkyne, právny predchodca navrhovateľa uplatnil voči odporkyni nárok vyplývajúci z dohodnutej zmluvnej pokuty faktúrou s variabilným symbolom X na sumu 331,94 eura.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb,

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 524 ods. 1. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Faktúra vystavená odporkyňi pod variabilným symbolom XX.XX.XXXX, bola splatná 27.04.2010, jej neuhradením sa odporkyňa dostala do omeškania so splnením dlhu.

Zmluvná pokuta predstavuje jeden z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku, je zakotvená v § 544 a 545a OZ. Účelom zmluvnej pokuty je primäť účastníka zmluvy k riadnemu splneniu záväzku ku ktorému sa v rámci zmluvnej voľnosti zaviazal. Zmluvná pokuta teda predstavuje paušalizovanú, zmluvne dohodnutú finančnú čiastku, ktorú je ten kto uzavretú zmluvu poruší povinný uhradiť druhej zmluvnej strane, pričom nie je ani relevantné či došlo nedodržaním zmluvy ku škode alebo nie.

Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bol, resp. je vzťahom spotrebiteľským, ktorý je upravovaný aj osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 52 až § 54 OZ, ako aj osobitnými zákonmi napr. zákon č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku musel primárne posudzovať primeranosť dohodnutej zmluvnej pokuty tak ako bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá.

Po dôkladnom zvážení všetkých faktorov majúciich vplyv na otázku primeranosti, resp. neprimeranosti dohodnutej zmluvnej pokuty, súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta bola dohodnutá v neprimeranej výške vzhľadom na jej sankčnú a uhradzovaciú funkciu v zmluvnom vzťahu. Súd nepopiera, že aj v spotrebiteľských zmluvách môže byť medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút občianskeho práva, avšak jej zmluvne dohodnutá výška musí korelovať s finančným vyjadrením, ekvivalentom prípadného poškodenia práva zmluvnej strany (dodávateľa), ktorý môže vzniknúť porušením zmluvných podmienok zo strany spotrebiteľa. V prejednávanej veci dohodnutá zmluvná pokuta zabezpečovala výlučne prípadné nesplatenie hodnoty poskytnutého mobilného telefónu, ktorý bol odporkyňi poskytnutý za zvýhodnenú cenu (9,- eur namiesto bežnej predajnej ceny 129,- eur). Právne predchodcovi navrhovateľa nemohla odporkyňa ani teoreticky spôsobiť vyššiu finančnú ujmu neplnením svojich zmluvných povinností, nakoľko právny predchodca navrhovateľa neposkytoval odporkyňi služby na základe faktúr, ktorých výška mohla byť teoreticky veľmi vysoká a ktorých neuhradením by právne predchodcovi navrhovateľa reálne mohla vzniknúť finančná ujma, ktorá na začiatku zmluvného vzťahu bola nepredvídateľná a mohla by teoreticky odôvodňovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške. V prejednávanej veci bol vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou vzťahom „kreditným,,“, čo zjednodušene znamená, že odporkyňa nemohla na poskytnutých telefónnych službách minúť viac ako sama zaplatila za poskytnutý kredit, ktorý jej umožňoval využívanie telekomunikačných služieb poskytovaných právnym predchodcom navrhovateľa.

V kontexte uvedeného súd môže len súhlasiť s vyjadrením navrhovateľa súdu doručeného 18.10.2013, že súd môže označiť dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. V tomto prípade má súd práve za to, že keďže výška dohodnutej zmluvnej pokuty 331,94 eura predstavuje takmer trojnásobok k plneniu,

ktoré odporkyňa na základe zmluvy dostala, je dohodnutá zmluvná pokuta neprimeraná. Plnenie, ktoré odporkyňa na základe zmluvy dostala, predstavuje podľa názoru súdu rozdiel medzi predajnou cenou telefónu (129,- eur) a cenou, ktorú reálne zaplatila za daný prístroj, teda 9,- eur.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluvná podmienka o dohodnutej zmluvnej pokute je podmienkou neprijateľnou.

Sám navrhovateľ pre prípad, že súd neuzná jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhol, aby bola zohľadnená skutočnosť, že právnenému predchodcovi navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia vo výške 120,- euro.

Tým, že by odporkyňa zotrvala vo zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa, resp. nedopustila by sa takého konania, ktoré by viedlo právneho predchodcu k zrušeniu zmluvy o pripojení, resp. je vypovedaniu, odstúpeniu, by hodnota uvedenej dotácie vo výške 120,- eur bola právnenému predchodcovi splatená vo forme pravidelných mesačných platieb (dobitie kreditu) za poskytovanie telekomunikačných služieb. Inak povedané, tým, že odporkyňa by riadnym, zmluvne dohodnutým spôsobom, využívala služby právneho predchodcu navrhovateľa, by sa výška dotácie právnenému predchodcovi vrátila vo forme mesačných platieb za poskytované telekomunikačné služby. Tým by bol naplnený zmysel uzavretej zmluvy medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa. Pre konanie odporkyne, však právny predchodca ukončil zmluvný vzťah s odporkyňou, čím mu podľa názoru súdu vznikol nárok nie na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške, ale na náhradu sumy 120 eur, ktorá predstavuje skutočnú škodu v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom podľa § 420 ods. 1 každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. V prejednávanej veci je nepochybné, že odporkyňa porušila svoju právnu povinnosť tým, že nezotrvala v zmluvnom vzťahu počas dohodnutého obdobia s právnym predchodcom navrhovateľa.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania v prejednávanej veci úrok z omeškania určený podľa uvedených právnych predpisov predstavoval výšku 9 % ročne. Táto výška úroku bola navrhovateľovi priznaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania vo výške 19,50 eura (súdny poplatok) a trovy právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby, vo výške á 16,60 eura + 20% DPH, 4 x réžijný paušál vo výške 2 x 7,63 eura, 1 x 7,81 eura, 1 x 8,04 eura + 20 % DPH. Spolu trovy konania predstavujú sumu 136,51 eura. Súd osobitne hodnotil, zvažoval nepriznanie náhrady na úkon právnej služby - písomné podanie vo veci samej zo dňa 16.10.2013, nakoniec však dospel k záveru, že uvedené podanie nie je podaním samoúčelným, resp. podaním, ktoré mohlo byť súčasťou samotného návrhu na začatie konania, ale ide o podanie, ktoré reagovalo na aktuálnu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky a z uvedeného dôvodu súd priznal navrhovateľovi aj náhradu za tento úkon právnej služby.

Keďže náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z., súd tieto navrhovateľovi priznal v uplatnenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.